

Arrest

nr. 57 631 van 9 maart 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER, loco advocaat K. VERSTREPEN, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 4 augustus 2009, verklaart er zich op 25 augustus 2009 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 19 november 2010, verstuurd op 19 november 2010.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in het dorp Manara dat in de provincie Parwan is gelegen. Tijdens het talibanregime kwam uw vader om het leven en verdwenen uw drie zussen alsook drie van uw broers. Uw moeder stierf kort na de dood van uw vader ten gevolge van

een hartaanval. Uw broer B.(...) vluchtte destijds naar Europa en vroeg in 2000 in België asiel aan. Zijn asielaanvraag werd op 09/07/2003 geweigerd door het CGVS en op 26/03/2004 sloot ook de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen zich aan bij deze beoordeling.

Na de dood van uw ouders leefde u bij het gezin van uw tante P.(...), de zus van uw moeder, en haar echtgenoot K.(...) A(...) in de wijk Khair Khana in de stad Kaboel tot uw vertrek uit Afghanistan. Na de val van de taliban ging u tot de derde graad naar school in Karte Naw. Daarna was de financiële situatie van uw tante niet gunstig en begon u te werken als autowasser op verschillende plaatsen in Kaboel zoals Shrahne Naw en Shahre Chawk. Ruim een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan leerde u K.(...) kennen, wiens auto u meermaals waste in Shahre Naw. Jullie werden vrienden en K.(...) moedigde u aan om te studeren. Hij leerde u vervolgens hoe u met de computer diende te werken en toonde u een aantal progressieve websites. Op een dag belde K.(...) u op en vroeg u een artikel te printen van de website Gulshan.com en het naar hem te brengen. Toen u op weg was naar K.(...) werd u het slachtoffer van een verkeersongeval. U verloor het evenwicht en de kopieën van het artikel van de website verspreidden zich op de grond. Een medepassagier sloeg de inhoud van de kopieën gade en deelde u vervolgens een klap uit. U kon echter vluchten en na overleg met K.(...) ging u naar hem toe. Toen u later die dag uw tante opbelde kreeg u te horen dat medewerkers van commandant F.(...) naar u op zoek waren geweest bij hen thuis. U was erg kwaad op K.(...) vanwege het artikel en u dreigde ermee naar de politie te stappen om een klacht neer te leggen. K.(...) vroeg u dit niet te doen omdat het gevaar voor hem en u groot was. U kon niet meer terug naar het huis van uw tante en K.(...) besloot in overleg met uw tante uw vertrek uit Afghanistan te regelen. Via Kunduz reisde u naar Tadzjikistan waar u vanuit Dushanbe vervolgens het vliegtuig nam naar Moskou. In Moskou verbleef u ongeveer anderhalve maand. U reisde vervolgens per vliegtuig verder naar Brussel. Op 25 augustus 2009 vroeg u in België asiel aan. Bij een eventuele terugkeer vreest u de Afghaanse autoriteiten. Ter staving van uw asielerelaas legde u een aantal kopijen voor van de websites www.gulshan.com en www.secularismforiran.com.

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- verzoeker slaagt er niet in zijn asielerelaas aannemelijk te maken. Hij bleef immers erg vaag over K. verleden, familie en beroep en legde weinig doorleefde en samenhangende verklaringen af over de band tussen hen. Verder is de samenloop van omstandigheden waardoor verzoeker in de problemen zou zijn geraakt wel erg toevallig en daardoor niet aannemelijk;
- de voorgelegde documenten hebben louter bewijswaarde indien ze worden ondersteund door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is;
- op dit ogenblik lopen burgers in de stad Kaboel geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet. Uit een analyse van de veiligheidstoestand door CEDOCA blijkt immers dat er in de stad Kaboel 'asymmetrische aanvallen' voorkomen maar dat er geen 'open combat' wordt gevoerd.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem als vluchteling te erkennen of hem subsidiaire bescherming te verlenen. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen indien de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is.

Wat de vluchtelingenstatus betreft, stelt verzoeker dat hij destijds erg jong was, dat hij over K. wel degelijk enige informatie kan geven en dat het niet gebruikelijk is om aan een ouder iemand voor wie men respect heeft veel vragen te stellen. Verder stelt verzoeker dat hij tijdens het gehoor reeds verklaarde dat hij zich niet echt interesseerde voor wat K. hem wilde bijbrengen. Volgens verzoeker is het niet abnormaal dat hij zich niet veel herinnert van de websites aangezien hij jong was en maar tot het derde jaar naar school is gegaan en de inhoud van de artikels waarschijnlijk niet eens begreep.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift vier nieuwe documenten toe.

Verzoeker besluit dat hij de gegrondheid van zijn vrees voor vervolging voldoende aannemelijk maakt. Door de vluchtelingenstatus te weigeren, schendt de commissaris-generaal volgens verzoeker de artikelen 48/2, 48/3, 48/5, 52, §2, 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet, artikel 1 van het

Vluchtelingenverdrag, de zorgvuldigheidsplicht, het redelijkheidsbeginsel, de algemene motiveringsplicht en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, stelt verzoeker dat uit het Algemeen ambtsbericht over Afghanistan van juli 2010 van de Directie Consulaire Zaken en Migratiebeleid blijkt dat de veiligheidstoestand in Kaboel erg verslechterd is en dat burgers regelmatig het slachtoffer van geweld worden. Gelet op deze informatie had de commissaris-generaal aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus moeten toekennen. Door de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren, schendt de commissaris-generaal volgens verzoeker de artikelen 48/2, 48/4, 48/5, 52, §2 en 57/6, tweede lid van de vreemdelingenwet, artikel 77 van de wet van 15 september 2006, de zorgvuldigheidsplicht, de algemene motiveringsplicht en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

2.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift enkel de schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5 van de vreemdelingenwet en van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag op dienstige wijze aan. De Raad stelt immers vast dat het beroep er uitsluitend op gericht is de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen. Uit de middelen in het verzoekschrift blijkt immers dat verzoeker enkel aangeeft waarom hij meent in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Weliswaar vraagt verzoeker in zijn vordering naast de hervorming van de bestreden beslissing ook om de beslissing te vernietigen, maar hij toont nergens in zijn verzoekschrift aan dat de beslissing behept is met een onherstelbare substantiële onregelmatigheid of dat essentiële elementen ontbreken in de zin van artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

De Raad is van mening dat verzoeker zijn asielrelaas niet aannemelijk maakt. Uit het gehoorverslag blijkt immers dat verzoeker zijn relaas aanpast naarmate het gesprek vordert en naarmate de dossierbehandelaar hem over zijn relaas vragen stelt. Aanvankelijk dichtte verzoeker zichzelf een actieve rol toe en verklaarde hij dat hij internetartikels doorzocht en las en gedurende een jaar en twintig dagen onderzoek deed op het internet. Toen de dossierbehandelaar hem later vroeg welke sites hij bezocht, verklaarde hij dat K. de sites voor hem opende en dat hij zelf liever naar muziek luisterde. Nog verder tijdens het gehoor verklaarde verzoeker dat het zijn broer was die hem in België vertelde wat er op de sites stond die K. hem toonde en beweerde hij dat hij in Afghanistan niet wist waarover de sites gingen omdat hij ze niet las. Toen de dossierbehandelaar daarop antwoordde dat hem dat niet geloofwaardig leek, verklaarde verzoeker dat hij Dari en Farsi niet goed kan lezen. Nochtans had verzoeker eerder verklaard dat de man van zijn tante hem zowel in het Dari als in het Farsi had leren lezen en schrijven. Over de website www.guftuman.com verklaarde verzoeker dan weer dat hij iets op die site las maar het later weer vergat. Eerder beweerde hij dat hij alle sites die K. opende en bezocht onthield (gehoorverslag, 7-10). Het is weinig aannemelijk dat verzoeker wel in staat is om webadressen te onthouden maar zo goed als niets kan zeggen over de concrete inhoud van de websites die hij bezocht. Bijgevolg hecht de Raad geen geloof aan verzoekers beweerde band met K. Aangezien die band de kern van verzoekers relaas uitmaakt en zijn problemen daar rechtstreeks uit voortspuiten, kan ook aan deze problemen geen geloof gehecht worden.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog enkele documenten die zijn relaas moeten ondersteunen. Het bewijs van opleiding bij 'Brishna English Language and Computer Center' toont aan dat verzoeker een opleiding informatica volgde maar is geen bewijs van de feiten aan de basis van zijn asielrelaas. Het document van uitbater 'Andeshagah Internet Kabul' is slechts een kopie die door om het even wie kan zijn opgemaakt en heeft om deze reden geen bewijswaarde. Het document van UNHCR over de bewijslast alsook het 'Algemeen Ambtsbericht Afghanistan' zijn algemene rapporten die aan wat hierboven werd vastgesteld geen afbreuk doen.

Verzoeker legt ten slotte ook nog een taskara en een bewijs dat de politie naar verzoekers huis kwam neer evenwel zonder vertaling. Bij fax van 15 februari 2011 wordt om uitstel van de behandeling van het beroep verzocht omdat de vertaler tot op heden nog niet de tijd heeft gehad om deze stukken te vertalen. De Raad stelt vast dat het verzoekschrift dateert van 20 december 2010 en de aanstelling van de tolk van 2 februari 2011 zodat verzoekende partij ruimschoots de tijd had om voor de nodige vertalingen te zorgen. Er wordt om deze reden dan ook niet ingegaan op het verzoek om uitstel.

Gelet op hetgeen voorafgaat maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om bij een terugkeer naar Afghanistan te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij in Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

Wat de veiligheidstoestand in Afghanistan en in de stad Kaboel betreft, stelt de Raad vooreerst vast dat de rapporten en de informatie waarop de commissaris-generaal zijn beslissing steunt, zich niet in het administratief dossier bevinden. Bijgevolg kan de Raad niet nagaan of de commissaris-generaal op grond van deze informatie kon besluiten dat burgers in de stad Kaboel geen reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie die verzoeker bijbrengt en waaruit hij in zijn verzoekschrift citeert, blijkt dat het geweld zich in Afghanistan heeft uitgebreid, dat bomaanslagen en ontvoeringen overal in Afghanistan kunnen plaatsvinden, dat de Afghaanse overheden nauwelijks of niet in staat zijn om de bevolking te beschermen en dat het aantal burgerslachtoffers is toegenomen. Over de stad Kaboel stelt het algemeen ambtsbericht dat de veiligheidstoestand er verslechterd is. Na een half jaar zonder zelfmoordaanslagen vonden er opnieuw aanslagen plaats, onder andere op enkele ministeries en op een pension voor VN-medewerkers. Ook raketaanvallen kwamen opnieuw voor. Verder bestond het geweld uit berm bommen die het verkeer op de toegangswegen naar de stad verstoren. Inwoners van de hoofdstad lopen bovendien het risico om ontvoerd te worden, meestal voor losgeld. Uit deze informatie blijkt dus dat de stad Kaboel geconfronteerd wordt met willekeurig geweld waarbij burgerslachtoffers vallen, maar niet dat de taliban of een andere organisatie voortdurend aanwezig zijn en er aanhoudend gevechtshandelingen plaatsvinden. Bijgevolg blijkt uit de door verzoeker bijgebrachte informatie niet dat er in de stad Kaboel een conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER